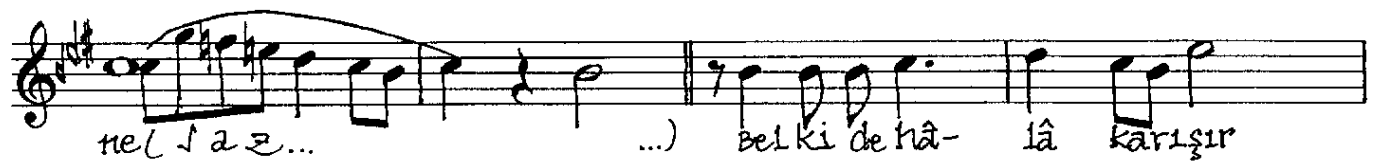
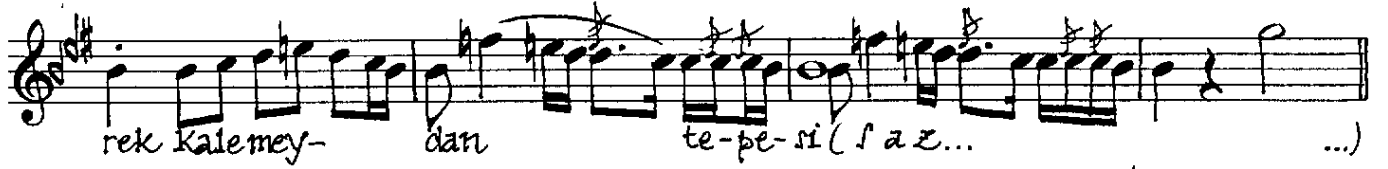
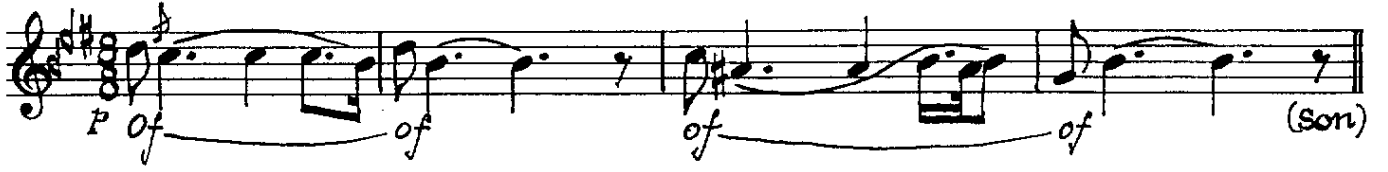

BELGRAD MERSİYESİ

SEGÂH / Düyek
(♩ = 192)

Söz: MEMDUH CUMHUR
Beste: CİNÜÇEN TANRIKORUR

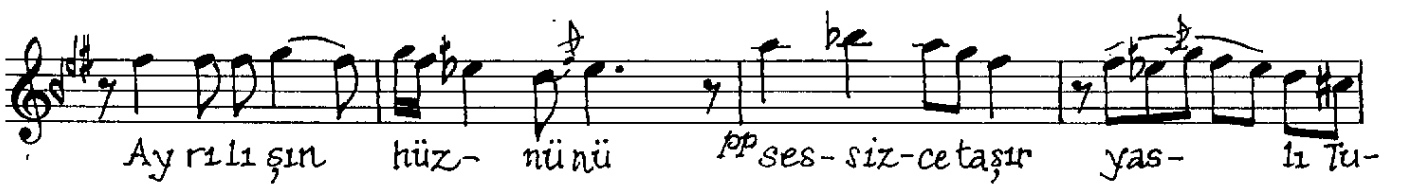
rüzgârınen- gin sesi- ne (ş a z... ..)

Ak-şamolur- ken Kalemey- danı'da zafer vel- vele- si

Ay rılı şın hü- zünü pp ses- siz- ce taşır yas- lı Tu-

na (ş a z... ..) gön- lüme ak- set- tirebil-

sin diye yal- nız- lığı- nı (ş a z... ..)

Son gününar- dın- da şafak ren- gibürün- müş suyu-

na (ş a z... ..) Rüzgâra gem vur- duğumuz

zor- lu/a kın- lar çağı- nı (ş a z... ..)

Görmeye gel- dim Tuna /üs- tünde a- ziz bir kale-

den (İ a z... ...) Çok seneler var ki Budin'-

den-beri mecnun gibi ben (İ a z... ...) âh

Yol-lara düş-müş/ ararım es-ki vatan top-

ra gi-ni (İ a z... ...) (Baş'a)

BELGRAD MERSİYESİ

Yollara hasretle düşüp daldım elem rüzgârına
 Karşıda gönlümce mübârek Kalemeydan tepesi
 Cedlerin at koştuğu yerlerde akından/akına
 Toprağa sinmişti fetih devrinin ulvî hevesi
 servilerin ruhlar uzanmış/ebedi gölgesine
 Belki de hâlâ karışır rüzgârın engin sesine
 Akşam olurken Kalemeydan'da zafer velvelesi

Ayrılışın hüznünü sessizce taşır yaşlı Tuna
 Gönlüme aksettirebilsin diye yalnızlığını
 Son günün ardında şafak rengi bürünmüş suyuna
 Rüzgâra gem vurduğumuz zorlu akınlar çağını
 Görmeğe geldim Tuna üstünde azîz bir kaleden
 Çok seneler var ki Budin'denberi mecnun gibi ben
 Yollara düşmüş/ararım eski vatan toprağını

MEMDUH CUMHUR